

L'horari canònic era una manera d'organitzar el dia a l'època medieval en les regions cristianes. Sant Benet, al segle VI va fixar les hores que els monjos havien de dedicar a la pregària. L'origen d'això el trobem al Llibre dels Salms de la Bíblia, on diu "set vegades al dia t'alabaré" i " a mitja nit m'aixecava a donar-te gràcies".

D'aquesta forma el dia estava dividit en vuit parts que giraven entorn de l'hàbit de resar. Tres d'aquestes, les maitines, les laudes i les vespres, eren considerades com a principals i feien obligatòria l'assistència a l'església; les altres es podien fer al lloc de treball. Aquest horari encara es respecta en algunes comunitats religioses actuals.

Les hores canòniques eren les següents:

- **Maitines**: a mitja nit
- **Laudes**: a la matinada, habitualment sobre les 3:00
- **Prima**: a la sortida del sol, aproximadament les 6:00 del matí
- **Tercia**: Tercera hora després de sortir el sol, les 9:00
- **Sexta**: al migdia, les 12:00
- **Nona**: sobre les 15:00
- **Vespres**: després de la posta de sol, habitualment sobre les 18:00
- **Completes**: abans d'anar a dormir, les 21:00

